

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
6:56	5:15	אלעד
6:59	5:06	בית שמש
6:57	5:23	בני ברק
6:56	5:16	חיפה
6:54	5:13	טבריה
6:54	5:00	יבנאל
6:55	5:07	ירושלים
6:56	5:13	מודיעין עילית
6:54	5:11	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מוריניו ראש הישיבה שליט"א

המולד יהיה: יום ראשון בבוקר בשעה 10 דקות 6 חלקים | ראש חודש אדר השני יהיה ביום הראשון ולמחרתו ביום השני

שנה 13, גליון 23 (642)

פרשת ויקהל, שבת שקלים, עברכים חודש אדר ב', כ"ט אדר-א', שעת תשפ"ד לפ"ק

שיעורים כסדרון: | נ"ך: דברי הימים ב' ט - י | בבלי: בבא מציעא י' | ירושלמי: שבת פ"ז | תוספתא: נדרים ד' | רמב"ם: שבועות י'

מוהרא"ש מספר

שבת שקלים

מרגישים את השמחה באויר כבר עומדים לברך חודש אדר שני, כבר מגיעים השבתות של 'ארבע פרשיות', שבו על כל אדם להתעורר בשמחה עצומה על שמגיע הזמן שכל אחד מישראל יכול לזכות להתקרבות מיחדת אל השם יתברך, וכמו שפעם התבטא הרב הקדוש רבי פנחס מקריץ זי"ע: "איך וואלט גערן שוין געוואלט קומען צו די ד' פרשיות, איך זאל זיך זען מיט'ן אייבערשטן", (הייתי כבר רוצה להגיע אל הד' פרשיות כדי שאוכל להתראות עם השם יתברך), ועל ידי ששומעים קריאת ד' פרשיות אלו, ומכונים למה שכתוב בהם, על ידי זה זוכים להתקרבות יתרה אל השם יתברך, המיחדת לשבתות מרוממות אלו. <<<<

ווארט על הפרשה

כל אשר נתן ה' חכמה בהמה. בפשוטות פרוש המלה 'בהמה' - היא בהם, אבל רבנו מפרש מאד יפה את הפסוק (שיחות הר"ן, סימן טו), שהמלה 'בהמה' פרושה בפשוטות בהמה, וזו חכמה להיות כמו בהמה, כפי שחז"ל אומרים (חלוני ה:) על הפסוק (תהלים לו, ז): "אדם ובהמה תושיע ה'", שהכונה לאנשים חכמים, שעושים את עצמם כבהמה, הם עושים את רצון השם בלי חכמות. וכמו שאסף מבקש מהשם יתברך (שם עג, כב): "ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמך", רואים מכאן שהדרגה הכי גדולה היא, שהאדם יתנהג בתמימות ובפשיטות.

מה הכונה 'להיות כמו בהמה'? הכונה להתנהג בתמימות ובפשיטות; אני שם בצד את כל החכמות שלי, אני שם בצד את כל השכל שלי ואני עושה מה שאני צריך לעשות, מה שהקדוש ברוך הוא אמר לי.

הבעל שם טוב הקדוש זי"ע אמר: "אחרי כל החכמות שלי, אחרי כל הכוונות שלי, אני שם הכל בצד, אני מאמין בתמימות"; צדיקים נמצאים בעולמות העליונים, אין לנו משג כמה גדולים הצדיקים, אנחנו אפלו לא יודעים עד כמה אנחנו לא יודעים, למרות זאת הבעל שם טוב הקדוש זי"ע אמר, כשזה מגיע לתפלה הוא מניח בצד את כל החכמות שלו. זה כמו שרבנו אומר כאן, שהאדם יהיה כמו בהמה, להתנהג בתמימות ובפשיטות.

כל הצדיקים הקדושים ובתוכם רבנו ז"ל, הזהירו מאד שלא נלמד בשום 'ספרי חקירה'; לא מדבר על ספרי אפיקורסות רחמנא לצלן, אלא אפלו ספרים של הראשונים הקדושים כמו הספר 'מורה נבוכים', של הרמב"ם הקדוש, רבנו הקפיד מאד שלא ילמדו בו (ענין חיי מוהר"ן, סימן תז, תח, תט). למה? כי עם חקירות אי אפשר לעבד את השם, רק אם האדם הוא טפש, הוא שם בצד את השכל והחכמות, ומאמין' שהקדוש ברוך הוא ברא את העולם, הקדוש ברוך הוא נתן לנו את התורה, הקדוש ברוך הוא משלם טוב לשומרי התורה, ומעניש למי שעובר על התורה - כך אפשר לעבד את השם. כפי שרבנו אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן יב), עקר היהדות הוא לצית לתורה בתמימות ובפשיטות. מובא בספרים הקדושים (ענין ספר אור החיים, מאת רבי יוסף יעב"ץ, פרק ב), שבתקופות שהגוים גזרו גזרות על היהודים, ראו שכל אלו שהלכו על פי החכמות שלהם לצערנו נפלו מדרך היהדות ולא נשאר מהם כלום, רק אלו שעבדו את השם בתמימות ובפשיטות הלכו באש ובמים במסירות נפש, ואצלם נשארה היהדות.

מוהרא"ש כותב שמדברי רבי נתן זכרוננו לברכה מובן ש'מלחמת גוג ומגוג' לא תהיה מלחמה עם טנקים ופצצות, אלא המלחמה תתרחש אצל כל יהודי במח, זו תהיה מלחמה קשה ומרה, רגע אחד האדם יחשב: 'יש בורא עולם', אחר כך תהיה לו קשיה על האמונה; מלחמה שמתחוללת במח, חושבים: 'להשאר ביהדות או לא', 'שאשאר עם הזקן והפאות או לא', על הנסיגות הקשים והמרים האלו אפשר להתגבר רק אם הולכים בתמימות

מילה של התחזקות

מה שאתה צריך תבקש מהשם יתברך; תצית לרבנו, תספר להשם יתברך כל מה שעובר עליך ותדבר אליו בשפה שאתה רגיל לדבר, ובקרב בודאי תראה את הישועה שלך.

במקום להתנבח ולנהל ונפוחים וכו' וכו' תבקש מהשם יתברך בכל יום ותראה נס. רבי נתן זכרוננו לברכה אמר: "ובחנוני נא בזאת, אם אדם ידבר אל השם יתברך ויבקש על משהו ארבעים יום, הוא בודאי יקבל את זה".

תזהר לא לבעוס בשבת; הזוהר הקדוש אומר (תקוני זוהר, תיקון מח): על הפסוק (שמות לה, ג): "לא תבערו אש בכל משבתכם ביום השבת", הוא מוסיף מילה אחת "לא תבערו אש הבעס" ביום השבת"; כל השבוע גם צריכים להזהר לא לבעוס, אבל בשבת צריכים עוד יותר להזהר לא לבעוס ולראות שיהיה שמח בבית.

(עצתו אמונה יתרו תשע"ט)

מִכְתָּב מִרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א

רַבְּנוּ נוֹתֵן שָׁכַל אֵיךְ לְזַכּוֹת לְחַיִּים יְפִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ

יום ג' פֶּרֶשֶׁת וַיִּקְהַל, כ"א אָדָר א', שְׁנַת ה'תשע"ט
לְכָבוֹד ... נֵרוּ יְאִיר
 אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקִינוּ שֵׁישׁ לָנוּ רַבִּי שְׁמֵרָאָה לָנוּ אֵת
 הַדְרֵךְ הַנְּכוֹנָה אֵיךְ לְהִתְנַהֵג. אֲפִילוּ שְׂאִין לְאָדָם שָׁכַל וְדַעַת
 – אִם הוּא מְצִיַת לְרַבְּנוּ וְלוֹקַח אֵת רַבְּנוּ לְמוֹרָה דְרָכּוֹ הוּא
 יִצְלִיחַ וַיְהִי לוֹ חַיִּים טוֹבִים, כְּפִי שְׂרַבְּנוּ אוֹמֵר (שִׁיחוֹת הַר"ו,
 סִימָן טו): "כִּי עָקַר שִׁגְעוֹן שֶׁל כָּל הַמְשַׁגְּעִים הוּא רַק מַחְמַת
 שֶׁהוּא אִינוּ מְצִיַת וְשׁוֹמֵעַ לְדַבְרֵי הַבְּעָלִי שָׁכַל, כִּי הַמְשַׁגֵּעַ -
 אִם הֵיךְ שׁוֹמֵעַ וְצִיַת לְדַבְרֵי אַחֲרִים שֶׁהֵם הַבְּעָלִי שָׁכַל,
 בּוֹדָאִי לֹא הֵיךְ מְשַׁגֵּעַ כָּלֵל". לְמָה אָדָם נִהְיָ מְשַׁגֵּעַ? כִּי
 הוּא לֹא שָׁמַע בְּקוֹל חֶכֶם אֲמִתִּי וְצִדִּיק אֲמִתִּי, כִּי אָדָם
 שֶׁהוּא מְלֹא שִׁגְעוֹנוֹת – אִם הֵיךְ מְצִיַת לְחֶכֶם כָּבֵר לֹא
 הֵיךְ מְשַׁגֵּעַ.

רַבִּי נֵתָן ז"ל אָמַר: "כָּל הַעוֹלָם מְשַׁגְּעִים – וְגַם אֲנִי, אֲבָל
 הַפְּרִתִּי אֶחָד פִּקַּח"; כְּלוֹמֵר שֶׁהוּא הַפִּיר אֵת רַבְּנוּ וְהוּא
 הוֹלֵךְ בְּעִקְבוֹתָיו וְלוֹ הוּא מְצִיַת. עוֹד הוּא אָמַר: "אֲנִי דוֹמָה
 לְנִנְס (גַּמְד) שִׁישֵׁב עַל גְּבֵי עֵנָק"; כְּלוֹמֵר, שִׁיְהִי אָדָם הַכִּי
 קָטָן וְאָדָם הַכִּי טַפֵּשׁ, אִם הוּא לוֹקַח אֵת רַבְּנוּ וּמְצִיַת לוֹ
 הוּא זוֹכֵה לְחַיִּים טוֹבִים.

מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךְ שֶׁלֹּא תִהְיֶה לְךָ אֵת הַמַּדָּה הַרְעָה שֶׁל
 קַמְצָנוֹת; כֶּסֶף מֵיַעַד לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ, אִם אֲשַׁתֵּךְ צְרִיכָה
 מִשֶּׁהוּ בַבַּיִת תֵּן לָהּ כֶּסֶף. רַבִּינוּ ז"ל אוֹמֵר (לִיקוּטֵי מוֹהֲר"ו, חֲלֵק
 א', סִימָן טו): "כִּי עָקַר הַעֲשִׂירוֹת עַל יְדֵי הָאִשָּׁה", לָכֵן, אִם
 תִּכְבַּד אֵת אֲשַׁתְּךָ יְהִי לְךָ שִׁפְעַת גְּדוֹל.

הַזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (תִּיקוּנֵי זוֹהַר, הַקְּדָמָה ב): "קַמְצָן נִבָּל
 בְּמִוְנִיָּה, דְּלֹאוּ אִיהוּ נָדִיב וְלֹאוּ אִיהוּ מְזַרְעָא דְאַבְהָרָה",
 קַמְצָן הוּא נִבָּל, וְזֶה סִימָן שֶׁהוּא לֹא מְזַרְעַת יִשְׂרָאֵל רַחֲמָנָא
 לְצַלוֹ; קַמְצָנוֹת הֵיא לֹא סִימָן יְהוּדִי.

בְּמִקוֹם לַעֲשׂוֹת רוֹשֵׁם בֵּין הַחֲבֵרִים שֶׁל אָדָם עִם לֵב רַחֵב
 תִּפְתַּח אֵת הַלֵּב שֶׁלָּךְ לְאֲשַׁתְּךָ וּלְדִידְךָ; מִבְּחוּץ אִי אֲפִשֵׁר
 לְרִאוֹת כְּלוֹם, לַפְעָמִים יִכּוֹל לְהִרְאוֹת עַל אָדָם כִּי הוּא אָדָם
 טוֹב, אַחֲרֵי שֶׁהוּא תוֹרֵם וְכו', הוּא קוֹנֵה עֲלִיוֹת, הוּא אוֹסֵף
 כֶּסֶף וְכו', אֲבָל בַּבַּיִת הוּא פְּשוֹט רוֹצֵחַ, הוּא מְצִיַק לְאֲשֵׁתוֹ
 וּמוֹצֵץ אֵת דָּמָה כְּשֶׁהִיא מְבַקֶּשֶׁת מִמֶּנּוּ כְּמָה דוֹלָרִים, הוּא
 לֹא מְרַשֶּׂה לָהּ לְקַחַת עוֹזְרַת לְנִקּוֹת אֵת הַבַּיִת וְהוּא לֹא
 מְרַשֶּׂה לָהּ לְקַנּוֹת וְכו', בְּעוֹד שֶׁלְעַצְמוֹ הוּא מְבַזְזַת כֶּסֶף;
 הוּא מַעֲשֵׂן סִיגְרִיּוֹת בְּשִׁרְשֵׁרֶת, קוֹנֵה וְשׁוֹתָה אֶלְכוֹהוֹל וְכו'.

תִּהְיֶה לִי בְרִיא וְשָׁלֵם.
 (עֲצַתוֹ אֲמוֹנָה וַיִּקְהַל תִּשְׁעִ"ט)

הָרֵאוֹן שֶׁל הַד' פְּרִשְׁיּוֹת הוּא פְּרִשְׁת שְׁקָלִים, שֶׁהוּא עֵינֵן נְתִינַת
 מַחְצִית הַשְּׁקָל לְצִדְקָה, כִּי הַעֲבוּדָה הָרֵאוֹשׁוֹנָה מִכָּל הַעֲבוּדוֹת הִיא
 מְצוֹת צִדְקָה, וְעַל יְדֵי צִדְקָה נַעֲשֶׂה פֶתַח וְשַׁעַר לְכָל דְּבַר שֶׁבִקְדָּשָׁה
 (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ו חֲלֵק ב' סִימָן ד'), וְגַם עַל יְדֵי הַצִּדְקָה זוֹכִים לְקַבֵּל אֵת
 פְּנֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים י"ז) "אֲנִי בְּצִדְקָה אֶחְזָה פְּנִיךָ",
 וְלָכֵן נוֹתְנִים צִדְקָה לְפָנֵי הַתְּפִלָּה, כְּדִי שֶׁבְּזִכּוֹת הַצִּדְקָה תִּתְעַלְּמֵנָה
 הַתְּפִלוֹת, וְכִמוֹ שֶׁנִּפְסַק בְּשִׁלְחוֹן עֲרוֹף (יּוֹרֵה דַעָה סִימָן רמ"ט סִיפִי י"ד),
 וְהוּא עַל פִּי דְבַרֵי הַגְּמָרָא (בְּבֵא בְּתָרָא י.) רַבִּי אֶלְעָזָר יְהִיב פְּרוּטָה
 לְעַמִּי וְהַדָּר מְצָלִי (רַבִּי אֶלְעָזָר נֵתָן פְּרוּטָה לְעַמִּי וְאַחֲרַי כֶּף הַתְּפִלָּל),
 שֶׁנֶּאֱמַר אֲנִי בְּצִדְקָה אֶחְזָה פְּנִיךָ, וְלָכֵן רָאוּי מְאֹד לְהִתְחַיֵּל אֵת הַד'
 פְּרִשְׁיּוֹת עִם מְצוֹת צִדְקָה, כִּי עַל יְדֵן נִפְתַּח הַפֶּתַח לְהַגִּיעַ לְכָל שַׁעַר
 הַקְּדוּשָׁה, וְלְקַבֵּל פְּנֵי ה' הַמִּתְגַּלֶּה בְּיוֹתֵר בְּד' פְּרִשְׁיּוֹת אֵלוֹ.

רַבְּנוּ אוֹמֵר (סִפְרֵי הַמִּדּוֹת אוֹת צִדְקָה, חֲלֵק ב', סִימָן טו) "עַל יְדֵי נְתִינַת
 שְׁקָלִים נִצּוֹל מֵיַצֵּר הָרַע" זֶה הוּן שְׁמִיעַת פְּרִשְׁת שְׁקָלִים,
 כְּשִׁשׁוֹמְעִים זֹאת זֶה כְּמוֹ שֶׁנִּתְּנָה אֵת הַשְּׁקָלִים. וְהוּן בְּאֲמַת לְתַת
 צִדְקָה, כְּשֶׁנוֹתְנִים צִדְקָה נִצּוֹלִים מֵהַיַּצֵּר הָרַע, שֶׁלֹּא לְפָל בְּרִשְׁתּוֹ.
 בְּמִיַחַד כְּשֶׁנוֹתְנִים צִדְקָה לְהַדְפִּסַת סְפָרִים שֶׁמְקַרְבִּים יְהוּדִים אֶל
 הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֵז זֶה מְדָה כְּנֶגֶד מְדָה, אִם עוֹזְרִים לְיְהוּדִים אַחֲרִים
 לְהַנְצִיל מֵהַיַּצֵּר הָרַע, בְּזִכּוֹת זֶה עוֹזֵר הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁגַם נִצּוֹלִים
 מִזֶּה.

רַק חֲצִי

מְצוֹת מַחְצִית הַשְּׁקָל שֶׁגָּבַה מֵעֲלֵתָה כָּל כֶּף, וְאָדָם נִצַּל מִן הַיַּצֵּר
 הָרַע עַל יְדֵה, מַחְמַת שְׁמִצּוֹהָ זֹאת קוֹבַעַת בְּדַעַתוֹ שֶׁהוּא תְּמִיד רַק
 "מַחְצִיַת" וְצְרִיךְ לְעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ כְּדִי לְהַשְׁלִים הַמַּחְצִיַת הַשְּׁנִיַת כִּי
 בְּמַלְחַמַת הַיַּצֵּר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (קְדוּשֵׁין ל' ע"ב) אֶלְמֵלֵא
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזֵרוֹ אֵין יִכּוֹל לוֹ וּמִיד שְׁאָדָם מְכִיר שֶׁהוּא
 רַק "מַחְצִיַת" וְצְרִיךְ לְעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ כְּדִי שִׁיְהִי "שָׁלֵם" וּמְבַקֵּשׁ
 מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל זֶה עַל יְדֵי זֶה מְקַבֵּל סִייעָתָא דְשְׁמִיא מִיַּחַדַת זוֹכֵה
 לְהַנְצִיל מִן הַיַּצֵּר הָרַע וְלִכְבֹּשׁ אוֹתוֹ לְגַמְרֵי.

עָקַר הַשְּׁלֵמוֹת לְדַעַת שֶׁהוּא רַק מַחְצִיַת

זֶהוּ בְּאוֹר מֵאֵמֵר חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים הַפְּלֵאִי (יְרוּשְׁלַמִּי שְׁקָלִים פֶּרֶק א'
 הַלְכָה ג), זֶה יִתְּנֵנוּ כָּל הַעוֹבֵר עַל הַפְּקוּדִים, כָּל דְּעֵבֵר בְּיָמָא – יִתֵּן
 (כָּל שְׁעֵבֵר בְּיָם – יִתֵּן), שְׁכָל מִי שְׁעֵבֵר בְּיָם סוּף, צְרִיךְ לְתַת מַחְצִיַת
 הַשְּׁקָל, וְלִכְאוּרָה יִפְלֵא, אִיזָה קֶשֶׁר וְשִׁיכּוֹת יֵשׁ לְקַרִיעַת יָם סוּף
 לְמְצוֹת מַחְצִיַת הַשְּׁקָל? וְכֵן מֵה עִם דוֹרוֹת הַעֲתִידִים שֶׁלֹּא הִיוּ
 בְּשַׁעַת קְרִיאַת יָם סוּף? אֲבָל בְּשַׁעַת קְרִיעַת יָם סוּף כָּלֵם בָּאוּ
 לְהַפְרָה בְּרוּרָה וְנֶאֱמָנָה, שֶׁהֵם רַק מַחְצִיַת לְבַד, וּבִלְתֵּי עֶזְרָתוֹ
 יִתְבָּרַךְ אֵין לָהֶם כְּלוֹם, כִּי הִיוּ נִרְדָּפִים מִן הַמְצָרִים, וְהִיוּ מְסוּבָבִים
 מִן הַצִּדְדִים עִם הַמְדַבֵּר מְלֵא חֵיוֹת רַעוֹת, וְהֵים עֲמֵד לְפָנֵיהֶם, וְלֹא
 הִיָּתָה לָהֶם שׁוֹם עֲצָה כָּלֵל בְּלַעְדוֹ עֶזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִיד שְׁבָאִים אֶל
 הַכְּרָה זֹאת, נוֹשְׁעִים בִּישׁוּעָה שְׁלָמָה, וְלָכֵן בּוֹדָאִי כָּל מִי שְׁעֵבֵר בְּיָם
 סוּף יִתֵּן "מַחְצִיַת הַשְּׁקָל", כִּי הַפִּיר הֵיטֵב שֶׁהוּא רַק "מַחְצִיַת" לְבַד,
 וּבְלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ אֵין לוֹ שׁוֹם יְשׁוּעָה כָּלֵל.

וְעֵינֵן זֶה שִׁיךְ אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּכָל דוֹר וְדוֹר, כִּי בְּכָל מְשַׁךְ
 חַיִּי אָדָם יֵשׁ לוֹ נְסִים שֶׁל קְרִיעַת יָם סוּף, וְכִמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ
 הַקְּדוֹשִׁים (סוּטָה ב' ע"א) קֶשֶׁה זְוֹגוֹ שֶׁל אָדָם כְּקַרִיעַת יָם סוּף, וְכֵן
 (פְּסָחִים קִיח ע"א) קֶשֶׁה פְּרִנְסַתוֹ שֶׁל אָדָם כְּקַרִיעַת יָם סוּף, נִמְצָא
 בְּשַׁעַת שְׁזוּכָה לְהַשִּׁיג פְּרִנְסַתוֹ, וְכֵן בְּשַׁעַת שְׁזוּכָה לְמִצּוֹא זְוֹגוֹ,
 וְלַחֲיוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּה וְשָׁלוֹם וְרַעוּת, זֶה נְסִים שֶׁל קְרִיעַת
 יָם סוּף מִמֵּשׁ.

וְכָל זֶה מְזַכִּיר לָנוּ אֵת הַמְצָוָה שֶׁל "מַחְצִיַת הַשְּׁקָל" שְׁאָדָם תְּמִיד
 רַק "מַחְצִיַת", וְכִשְׁזוּכָה לְהַכִּיר טוֹבָה אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל
 זֶה, וְלִהְתְּאַחַד בְּיַחַד עִם עוֹד נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל כְּדִי לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו
 יִתְבָּרַךְ, וְכֵן לְגוֹר בְּיַחַד עִם אֲשֵׁתוֹ בְּשָׁלוֹם בֵּית אֲמִתִּי, וּמִשְׁרָה אֵת
 הַשְּׁכִינָה בַּבַּיִת, עַל יְדֵי זֶה זוֹכֵה לְ"שְׁקָל שָׁלֵם" וְ"לְהִיּוֹת" אָדָם
 שָׁלֵם, לְהִתְדַבֵּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאֲמַת.

הֵמֵן אֲמַר לְאַחְשׁוּרוֹשׁ (אֶסְתֵּר ג', ח') "שִׁנּוּ עִם אֶחָד מִפְּזָר וּמִפְּרָד"
 – הוּא דְבַר לְשׁוֹן הָרַע עַל עִם יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם לֹא בְּאַחְדוּת, הֵם רַבִּים
 בִּיְגִיחֵם, לָכֵן מְגִיעִים אֵלֵיהֶם כָּל הַצְּרוֹת. וְכִדָּאִי לְתַקּוֹן אֵת זֶה אֶסְתֵּר
 הַמַּלְכָּה אֲמָרָה (שֵׁם ד', ט"ז) "לֵךְ כְּנוֹס אֵת כָּל הַיְהוּדִים" – שֶׁהִיְהוּדִים

שאלות ותשובות ברסלב

מה עושים כשלא מסוגלים לדבר אל השם יתברך?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

הדבר היחיד שמחזיק אותי ביהדות ואצל השם יתברך הוא רק השיעורים של ראש הישיבה שליט"א.

יש לי חיים מאד קשים ומרים, אני מלא בפיסורים ותמיד מדכא, ואין לי רגש לחיות, אני לא יודע למה אני חי, אני לא יודע למה נולדתי לעולם הזה, למה נרדתי לכאן כדי להתנגע עם כל כף הרבה צרות ויסורים? למה הקדוש ברוך הוא מתמקד בך? במצב שאני נמצא, איך אוכל להתחמם? איך אוכל לחנף ילדים? בזמן שאני כל כך מדכא, אני מלא ברגשות שליליים?

ראש הישיבה שליט"א בודאי יענה לי לעשות התבודדות, אבל היצר הרע לא עוזב אותי, אני ממש לא יכול לפתוח את הפה ולדבר אפילו אות אחת אל השם יתברך. כשאני רוצה להתחיל לדבר אל השם יתברך, אני ממש אלם, הפה שלי סתום. אנא עזרו לי.

יישר כח גדול

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת ויקהל, כ"ג אדר א', שנת תשע"ט לפרט קטן

קבלתי את מכתבך.

מאד אבקש ממך שתחדיר בעצמך את האמונה שהקדוש ברוך הוא מנהל את העולם, וכך יוטב לך. כי ככל שהאדם מכניס בתוכו את האמונה, הוא יודע שאין שום דבר בעולם חוץ מהשם יתברך, השם יתברך הוא ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין, ובתוף כל עלמין, אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, אזי יש לו חיים מתוקים.

מוהרא"ש זכרונו לברכה חבר נגון על המלים האלו בהיותו בחור כשהוא היה הולך ביצר לדבר אל השם יתברך והוא פחד ללכת לבד ביצר, בגלל החיות וכו', אז הוא פזם לעצמו את המלים האלו: "ממלא כל עלמין, וסובב כל עלמין, ובתוף כל עלמין, אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם", הוא חזר על זה אין ספר פעמים, עד שהוא כבר לא פחד מאף אחד; ומזה נהיה הניגון היפה על מילים אלו.

אם אתה רוצה לצאת מהדפאון שלך אתה צריך לחפש את הטוב בעצמך; רבנו נתן לנו דרך איך לחשב; להסתפל על הנסים שהקדוש ברוך הוא עושה. רבנו אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצה): דוד המלך תמיד חפש משהו טוב שעליו הוא יכול להודות להשם יתברך, אפילו פאשר הקדוש ברוך הוא הביא עליו רע הוא תמיד חפש בתוך הרע משהו טוב, כפי שדוד המלך מודה להשם יתברך (תהלים ד, ב): "בצר הרחבת לי", רבנו של עולם אני מודה לך שבתוף הצרה הרחבת לי.

היה חסיד ברסלב בשם ר' אהרן מקובליטש זכרונו לברכה (תמיו של הרב חסיד רבי לוי יצחק בנדר זכרונו לברכה), ר' אהרן היה יהודי מאד שמח, הוא הסתובב תמיד עם חיוך אפילו שהוא היה עני ואביון וממש לא היה בכיתו מה להכניס לפה. אשתו תמיד שאלה אותו: "אהרן, למה אתה שמח כל כך, הרי אין לנו כלום?!" והוא תמיד היה עונה לה: "את הרי מאמינה שעוד יהיה טוב אי פעם, נו, אני לנה שמחה מאז היום; נכון שעכשו אין לנו כלום, אבל עוד יהיה טוב, ואז יהיה לנו במה לשמוח, לכן אני כבר עכשו לנה קצת מהשמחה של אד".

אתה כותב שאתה לא יכול לפתוח את הפה לדבר אל השם יתברך, זה בגלל שאתה חושב רק על הרע שלך, אם תתחיל לחפש את הטוב שבה, אתה תסתכל על החסידים שהקדוש ברוך הוא עושה אתה, וגם אם תאמין שאתה תצא מכל הקשיים ואתה תהיה בשמחה - אזי כבר תוכל לדבר אל השם יתברך ותוכל לספר לו הכל. יעזר השם יתברך שתסתפל על הטוב שבחייך.

(עצתו אמונה ויקהל תשע"ט)

בלי שום חכמות, אני מאמין שהקדוש ברוך הוא נמצא כאן, ואני עושה מה שהקדוש ברוך הוא אומר.

במקומות מסוימים בפסח ובשאר המצוות הכניסו את הראש והמח בעקר בדקדוק המצוות, איך אפשר לעשות את המצוה יותר ויותר כראוי, אבל אצל הצדיקים הקדושים העקר היה 'השמחה' של המצוה, 'החיות' של המצוה. יהודי צריך להחיות את נפשו עם המצוות שהוא עושה; כשבאים בבקר לבית הכנסת להתפלל, מניחים תפלין, תחשב: למה אני מגיע לבית הכנסת? למה אני מניח תפלין? כי הקדוש ברוך הוא צוה! למה אני לובש ציצית? כי כך צוה הקדוש ברוך הוא! למה אני שומר שבת? כי כך צוה הקדוש ברוך הוא! כפי שרבנו אומר פעם: "כשאוחזים מצוה ביד פניכול אוחזים את הקדוש ברוך הוא; כי מי צוה לאכל מצוה? הקדוש ברוך הוא, אז זה כאלו שאוחזים אותו בעצמו".

זו החכמה הכי גדולה, שאחרי שכבר זוכים להבין הכל, ממשיכים לעבד את השם בפשטות ונהנים מכל מצוה שעושים. (אשר היה אל יואל, ויקהל תש"ב)

חדשות בין כותלי מוסדותינו הק'

קונטרס חדש בענייני הינוך מראש הישיבה שליט"א

כפי שכבר נכתב כאן, יוצא לאור מדי שבוע בשבועו הגיליון הנהדר שיעורי חינוך על ידי אנשי שלומינו בארץ ישראל, הגיליונות שמופצים בכל רחבי תבל, וכעת עולים מדרגה, כאשר המפיצים הגדולים בהתייעצות עם ראש הישיבה שליט"א, החליטו לעשות קונטרסים מהגיליונות, כדי שיוכלו ללמוד שיעור שלם של ראש הישיבה בבת אחת, ולא מחולק לכמה גיליונות.

בגיליון 'שיעורי חינוך', מסיימים כל כמה שבועות שיעור אחד בענייני חינוך, ובעז"ה בקונטרס יהיה שיעור אחד שלם, כדי שיהודים ברחבי תבל יוכלו להחיות את עצמם עם שיעור שלם, ולדע את המעשה אשר יעשון לחך צעירי הצאן עם תפילות ועצות בדרך ישראל סבא.

כעת יצא קונטרס ראשון בשפת האידיש, וראש הישיבה שליט"א שם עינו עליו, והפליא מאוד את העבודה הנהדרת, בימים אלו יושבים מזכי הרבים ומתרגמים את הקונטרס ללשון הקודש ושפות נוספות, וכמו כן בעזרת השם בתכנון להוציא קונטרסים נוספים משאר השיעורים בענייני חינוך, נושא שכל מחנך וכל אבא מחפש בנרות עצות וחיוך בענייני זה ובפרט בדור קשה זה, הדור שבו בני ישראל מנוסים עם נסיונות כה גדולים, וחושבים שאת השמחה האושר והסיפוק אפשר להשיג בדברי הבל.

הקונטרסים האלו מביאים אור, שכל ועצות כיצד להתמודד עם הקשיים של הילדים, במקום לרוץ למטפלים ופסיכולוגים שכלל לא יכולים להועיל. ראש הישיבה שליט"א סיפר לאחורונה באחד השיעורים, ששמע מכמה אברכים העוסקים בתחום ההסעות, שכתשעים אחוז מעבודתם, זה להוביל ילדים מהתלמוד תורה למטפל ולהחזיר אותם בחזרה לתלמוד תורה. הקונטרס הזה ושאר הקונטרסים שיבואו בעקבותיו יוכלו לתת למחנכים עצות פרקטיות ותורניות איך להחזיר בילדים ערך עצמי, איך לתת לילדים לפרוח ולא לנבול, איך להכין אותם להיות מוכן ולדעת מה לעשות אם ח"ו יפנה אליהם איש חולה ומנוול, ולהאחיב עליהם את המצוות ואת היהדות, המחנכים שקוראים את הגיליונות מרגישים טעם בעבודתם הקדושה, כשהם לומדים מתי הזמן לאפשר יותר לילד ומתי פחות, וכמה לומר ולהעיר, ואיך לדבר מענייני אמונה וקדושה ושאר עניינים.

הרוצה ליטול חלק בהוצאת הקונטרסים או בחלקם, יכול לפנות לגבאי קרן ההדפסה, מו"ה לייבי ראטה הי"ו 1347-578-4449, הקונטרס הראשון בשם 'סודות בחינוך' ניתן יהיה להשיג בקרוב אצל המפיצים, או בכרסלב סנטר.

יחזרו בתשובה, שהם יחזיקו עצמם בשלום, באחדות, וזה יביא את כל הישועות.

זה מתחיל בבית, צריכים להיות ביחד עם האשה והילדים, לאהב את האשה והילדים, לא לריב בבית. כשאין לאדם שלום בית הוא לא אדם השלם, המח שלו מבלבל, והוא לא יכול לזכות לחיים שמחים. אבל כשמכופפים את הראש, האדם יודע שהוא רק חצי אדם, צריכים להיות ביחד עם האשה ורק כך נעשים "אדם השלם", אזי יכולים לזכות לחיים שמחים.

ואתו דבר זה עם האדם עצמו. הנשמה של כל אחד היא "חלק אלוקי ממעל", כשיהודי פורש מהשם יתברך, הוא שוכח מהשם יתברך, הוא נכשל בעברות, הוא נשאר רק עם חצי נשמה. העבודה של היהודי היא לחזר בחזרה אל השם יתברך, לחבר את הנשמה שלו להקדוש ברוך הוא, ואזי הוא יהיה אדם השלם, והדרך היחידה לזכות לזה היא רק על ידי שמבקשים מהשם יתברך.

בשעת קריאת פרשת שקלים, צריכים לבקש מהשם יתברך שיזכו להיות אדם השלם, להיות קרובים אל השם יתברך, לחיות באחדות עם כל היהודים, ולזכות לשלום בית טוב.

סגולות מפרשת שקלים

בשעת קריאת פרשת שקלים בצבור הוא עת רצון גדול ונורא מאד לפעל כל משאלות לבו לטובה, וכן להתפלל אז במיוחד על התקרבות לצדיקים אמתיים, כי בשעת קריאת פרשת שקלים משה רבנו עומד אז בין נשמות ישראל ומרים ומגביה ראשו של כל אחד ואחד, וכמו שכתוב בפרשת שקלים (שמות ל) כי תשא את ראש בני ישראל וגו', ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא פי תשא) אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא, רבונו של עולם, משאני מת אין אני נזכר, אמר לו הקדוש ברוך הוא, חיד, כשם שאתה עומד עכשו ונותן להם פרשת שקלים, ואתה זוקף את ראשך, כך בכל שנה ושנה שקוראין אותה לפני, כאלו אתה עומד שם באותה שעה וזוקף את ראשך, מנין? ממה שקראו בענין, וידבר ה' אל משה לאמר כי תשא את ראש, שא את ראש לא נאמר אלא כי תשא, עין שם, נמצא שמשה רבנו עומד אז ממש בין נשמות ישראל בשעת קריאת פרשת שקלים, וזוקף ראשו של כל אחד ואחד, ולכן צריכים לעמד אז באימה ויראה גדולה, ולשמע פרשת שקלים מפי הקורא, ולבקש מהקדוש ברוך הוא שיזכה אז לנשיאות וזקיפות הראש על ידי משה רבנו, עליו השלום, והוא ענין של התקרבות אל צדיקים אמתיים, שיזכה להתקרב אל רבי ומנהיג אמת, וכמבאר בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר חלק א' סי' ק"ב), רב"י ראשי תבות כי תשא את ראש בני ישראל, כי רק רבי מנהיג אמת יודע איך להרים ולהנשא ראש של כל אחד ואחד מישראל, ולהראות לו את הכוחות והמעלות הטובות שלו, מה שאין כן ראש ומנהיג של שקר גם כן נקרא רבי, אבל הוא ראשי תבות (שמואל א, ב, ט) רשעים בחשך ידמו, כי האנשים המסתובבים סביבו נשארים ברשעות החשך שלהם, ואינם מקבלים ממנו שום תכלית ותועלת כלל.

ולכן אז בשעת קריאת פרשת שקלים, הבה נבקש מהשם יתברך שניזכה לכל הדברים היפים האלו, שנתן צדקה למקומות הנכונים, שניזכר שאנחנו רק חצי, אנחנו חייבים להגיע לעזרתו יתברך, ואנחנו חייבים לחיות בשלום עם יהודים אחרים, לחיות בשלום בבית עם המשפחה, לזכות לבקש הכל רק מהשם יתברך, שתפלותינו יתקבלו לרחמים ורצון, שניזכה להיות מקרבים אל צדיקים אמתיים שידור, ולקבל מהם נשיאות ראש באמת.

(שיחות מוהר"ש ארבע פרשיות ושבת שקלים).

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה אשר בער אינדורסקי הי"ו קרית ברסלב
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה ישראל דוד ברוקמאן הי"ו בני ברק
להולדת הבן למזל טוב

מו"ה יואל לעווי הי"ו בני ברק
להולדת הבת למזל טוב

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:40	20 ד' לאחר זמן הדה"נ מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לאחר הדה"נ ערבית בימי חול 19:30	
---	21:00	10 ד' לאחר זמן הדה"נ	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בני ברק רח' ירושלים 2
21:30 שמיעת שיעור יום א' בשעה 20:30	21:30	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
20:30 שמיעת שיעור יום ג' בשעה 20:30	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב פנחס בן יאיר 27 מינוט 1
20:30 נהר הירדן 29/6	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רח' ריב"ל 6
21:30 יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לאחר הדה"נ	מודיעין עילית רשב"י 19
21:15 שמיעת שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בנין יד עזרה)
---	21:00	סעודה שלישיית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	ביתר רחוב אבא שאול 7/7
---	---	סעודה שלישיית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישיית 10 דק' לפני השקיעה	---	---	יבנאל רחוב המייסדים

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; ספורי תפילה; מתכונים; ועוד 079.70.400.69
ארה"ב 212-444-9169 | ארגנטינה 451-152-354380
אנגליה 03303502363 | קנדה 438-320-9090 | בלגיה 323-500-3462
חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org | הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניוונים; ספורי תפילה; ועוד 079.70.400.66
ארה"ב 212-444-9191 | ארגנטינה 541-152-354370
אנגליה 03303502361 | קנדה 438-300-8080 | בלגיה 323-500-3461
לקבלת הגיליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com